



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 63
din 19.05.2010

Dosar nr: 439/2009

Petiția nr: 9.920/09.11.2009

Petent: V E

Reclamat: C asa Județeană de Pensii Brașov, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale

Obiect: acordarea a doar 0,5% și nu 1,1% indemnizație lunară în virtutea Legii nr. 341/2004

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentei

I.1.1. V E ,

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

I.2.1. Casa Județeană de Pensii Brașov, Str. 13 Decembrie nr. 43A, Brașov, județul Brașov

I.2.2. Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Str. Latină nr. 8, sector 2, București

I.2.3. Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Str. Dem. I. Dobrescu nr. 2, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

Petenta arată că i se acordă doar 0,5% și nu 1,1% indemnizație lunară în virtutea **Legii nr. 341/2004**.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta consideră discriminatorie faptul că beneficiază doar de coeficientul de 0,5% aplicat la salariul mediu brut pe economie, nu și de coeficientul de 0,6%, conform prevederilor art. 4 alin. 2 lit. b coroborate cu art. 5 alin. 1 lit. m din **Legea nr. 341/2004**.



IV. Procedura de citare

Părțile a fost citate pentru data de 02.03.2010 (file 14-17 din dosar).

La citare s-a prezentat petentul și a doua reclamată.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petenta, prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu **nr. 9.920/09.11.2009** (filele 1-2 din dosar), arată următoarele:

- are calitate de succesor, părinte la eroului martir al revoluției din decembrie 1989, V N ;
- astfel ar trebui să beneficieze de prevederile art. 4 alin. 2 lit. b coroborate cu art. 5 alin. 1 lit. m din **Legea nr. 341/2004**;
- beneficiază doar de coeficientul de 0,5% aplicat la salariul mediu brut pe economie, nu și de coeficientul de 0,6%;
- s-a adresat autorităților care i-au respins solicitarea de a primi un coeficient total de 1,1% aplicat la salariul mediu brut pe economie.

Anexează acte în susținerea celor afirmate (filele 3-6 din dosar).

A doua reclamată, prin **Adresa nr. 36133/3861/2712/08.12.2009**, înregistrată la CNCD cu **nr. 10779/09.12.2009** (filele 11-12 din dosar), arată că al doilea coeficient, de 0,6%, se aplică doar pensionarilor, și se adaugă pensiei pentru limită de vârstă, conform legii, iar petenta nu are calitate de pensionar pentru limită de vârstă.

Prima reclamată, prin **Adresa nr. 34826/08.12.2009**, înregistrată la CNCD cu **nr. 10975/17.12.2009** (fila 13 din dosar), arată în mod similar că petenta va deveni beneficiara dreptului solicitat în situația în care va avea calitatea de pensionar pentru limită de vârstă.

Al treilea reclamat, prin **Adresa nr. 4811/14.01.2010**, înregistrată la CNCD cu **nr. 717/26.01.2010** (filele 18-19 din dosar), arată în mod similar că petenta, nefiind pensionară pentru limită de vârstă, nu poate beneficia de coeficientul de 0,6%.

Cu ocazia audierii petenta a depus punct de vedere (filele 23-28 din dosar), considerând că reclamații au interpretat și au aplicat greșit legea. Ea a depășit vârsta de pensionare, astfel ar trebui să beneficieze de coeficientul de 0,6%.

Petenta, în concluziile scrise, înregistrate la CNCD cu **nr. 1.961/11.03.2010** (filele 35-36 din dosar), solicită constatarea discriminării. Depune documente în susținerea celor afirmate (filele 37-52 din dosar).

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenta, succesor, părinte la eroului martir al revoluției din decembrie 1989, V N , beneficiază de coeficientul de 0,5% aplicat la salariul mediu brut pe economie, conform art. 4 alin. 2 lit. b din **Legea nr. 341/2004**, nu și de coeficientul de 0,6% prevăzut de art. 5 alin. 1 lit. m a **Legii nr. 341/2004**.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația



Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Alin. 3 prevede: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Colegiul Director arată că, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de persoane determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește drepturile acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

Analizând categoria persoanelor, definită de lege, care pot beneficia de coeficientul de 0,6%, Colegiul Director reține că dreptul se adaugă la pensia pentru limita de vârstă, or



petenta nu este beneficiară a unei astfel de pensii, indiferent dacă a atins limita legală de pensionare sau nu.

În aceste condiții, persoanele beneficiare are coeficientului de 0,6% (pensionate pentru limită de vârstă) și petenta (care nu este pensionată) nu se află în situații analoage sau comparabile, distincția dintre cele două categorii de persoane este justificată de prevederile **Legii nr. 341/2004**.

Privind eventuala interpretare și aplicare greșită a legii, Colegiul director arată că doar instanțele judecătorești se pot pronunța în acest sens, nu și CNCD.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare în conformitate cu art. 2 al. 1, 3 și 4 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

POP IOANA LIANA – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru



VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru



Data redactării: 26.05.2010

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

